

Sygn. akt II CZ 34/17

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lipca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szulc (przewodniczący)
SSN Mirosław Bączyk (sprawozdawca)
SSN Roman Trzaskowski

w sprawie z powództwa F.F.
przeciwko H. Spółce Akcyjnej w W.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 14 lipca 2017 r.,
zażalenia powoda
na postanowienie Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 17 listopada 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 17 listopada 2016 r. odrzucił skargę kasacyjną powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 25 maja 2016 r. W skardze znalazł się wniosek powoda o zwolnienie go od kosztów sądowych i w związku z tym powód przedłożył odpowiednie dokumenty, które miały przedstawiać jego stan majątkowy. Oceniając te dokumenty, Sąd Apelacyjny stwierdził, że nie wynika z nich jednak rzetelne, prawdziwe oświadczenie majątkowe, pozwalające na ocenę zdolności strony do ponoszenia kosztów sądowych. Powód nie uiszczył w terminie opłaty od skargi kasacyjnej, liczoną od

dnia doręczenia pełnomocnikowi postanowienia oddalającego wniosek, toteż Sąd Apelacyjny odrzucił skargę na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

W zażaleniu na postanowienie z dnia 17 listopada 2016 r. powód - wskazując na przepis art. 380 k.p.c. - wnosił o jego uchylenie i orzeczenie o zwolnieniu powoda od opłaty od skargi kasacyjnej. Według skarżącego, Sąd Apelacyjny dokonał błędnych ustaleń dotyczących sytuacji majątkowej i finansowej powoda, ponieważ nie pozwala mu ona na uiszczenie kosztów sądowych bez uszczerbku dla koniecznego utrzymania siebie i rodziny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Powód dochodził roszczenia o charakterze regresowym wobec podwykonawcy w wysokości ponad 1 mln zł. W skardze kasacyjnej złożył wniosek o zwolnienie go od kosztów sądowych. Powód nie kwestionuje tego, że nie uiścił opłaty od wniesionej skargi w terminie tygodniowym od prawidłowego doręczenia skargi kasacyjnej pełnomocnikowi postanowienia o odmowie zwolnienia od kosztów sądowych. Kwestionuje natomiast samą zasadność zaskarżonego rozstrzygnięcia z tej przyczyny, że Sąd Apelacyjny - jego zdaniem - przedwcześnie odrzucił skargę bez dokonania odpowiednio wnikliwej analizy stanu majątkowego powoda.

Stanowiska skarżącego nie można podzielić.

Sąd Apelacyjny w uzasadnieniu postanowienia przedstawił odpowiednie dokumenty pochodzące od powoda i jego pełnomocnika, które miały przedstawiać sytuację majątkową powoda (oświadczenie o stanie rodzinnym, majątku i dochodach, pismo pełnomocnika z dnia 30 września 2016 r., pismo powoda z dnia 3 października 2016 r., k. 1002 akt sprawy), informację z Urzędu Miasta P. - Wydział Spraw Obywatelskich i Uprawnień Komunikacyjnych w zakresie ewidencji pojazdów). Sąd stwierdził, że z dokumentów tych wynikają jednak sprzeczne, a więc niekorespondujące ze sobą informacje co do przychodów osiąganych z działalności gospodarczej. Pełnomocnik powoda i powód wskazywali ponadto odmienne źródła sfinansowania opłaty od apelacji („pomoc najbliższej rodziny”, własne oszczędności”). Wreszcie wyjaśnienia co do posiadanych samochodów przez powoda nie korespondują ze wspomnianymi informacjami z Urzędu Miasta P..

Istniały zatem wystarczające podstawy do stwierdzenia przez Sąd Apelacyjny przynajmniej stanu niewiarygodności oświadczeń powoda i jego pełnomocnika procesowego we wskazanym zakresie. Stan niewiarygodności danych (informacji) nie pozwala z kolei na rzetelną ocenę stanu majątkowego powoda ubiegającego się o zwolnienie go do opłaty od skargi kasacyjnej. Pojawia się bowiem kwestia przyjęcia odpowiednich, miarodajnych danych pozwalających wyjaśnić przychody powoda z działalności gospodarczej, źródło pokrycia opłaty od apelacji i stan posiadania pojazdów. Wbrew sugestii skarżącego, Sąd Apelacyjny nie poprzestał jedynie na gromadzeniu informacji, które ocenił jako sprzeczne. Nie posłużył się też jakimś szczególnym (formalnym) domniemaniem stanu majątkowego wnioskodawcy. Oceniał samą merytoryczną miarodajność (wystarczalność) tych informacji dla właściwego wyjaśnienia sytuacji majątkowej powoda. Skarżący potwierdza zresztą wyraźną sprzeczność danych podawanych przez powodów i jego pełnomocnika, przy czym tok czynności Sądu i stron nie uniemożliwiał odpowiedniego ich skorelowania.

Z przedstawionych przyczyn Sąd Najwyższy oddalił zażalenie powoda jako nieuzasadnione (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).